

Sygn. akt IV P 51/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Szwałt
Ławnicy:	M. A., S. W.
Protokolant:	Gabriela Wojtowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2018 r. w Krośnie

sprawy z powództwa M. T. (1)

przeciwko (...) w (...)

o przywrócenie do pracy i zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki M. T. (1) na rzecz pozwanego (...) w (...) kwotę 855 zł (słownie: osiemset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

S. W. SSR Mariusz Szwałt M. A.

Sygn. akt IV P 51/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 lipca 2018r.

Powódka M. T. (2) w pozwie przeciwko pozwanemu (...) w (...) wniosła o przywrócenie jej do pracy u pozwanego na stanowisko starszego inspektora oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 2 748 zł – tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, jak również o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania wg norm taryfowych.

W uzasadnieniu powódka M. T. (2) podniosła, że była zatrudniona u pozwanego na stanowisku starszego inspektora. W dniu 12 lutego 2018r. pozwany rozwiązał z powódką umowę o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 kp. wskazując jako przyczynę brak nadzoru nad wydatkowaniem środków przez Warsztaty (...) (...).

Powódka nie zajmowała się nadzorem finansowym nad tymi warsztatami lecz nadzorem i kontrolą nad działalnością merytoryczną. Nadzór finansowy powinna sprawować księgowa M. P.. Zatrudnienie powódki w Zakładzie (...) w (...) nie powinno mieć związku i wpływu na zakres czynności powódki u pozwanego.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) w (...) wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zarzucił, że powódka jako starszy inspektor miała obowiązek sprawowania nadzoru nad działalnością Warsztatu (...) (...) w (...), w tym w zakresie wydatkowania i wykorzystywania środków PFRON, co wynikało z jej zakresu czynności. W wyniku kontroli okazało się, że środki PFRON, które Warsztat (...) (...) w (...) miał przeznaczać na pokrycie bieżącej działalności warsztatu, przeznaczał on na tymczasowe zasilenie konta Zakładu (...) w (...). M. P. w zakresie czynności nie ma zapisu odnośnie obowiązku sprawowania nadzoru nad wydatkowaniem środków PFRON przez Warsztat (...) (...) w (...). Z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w (...) powódka doskonale wiedziała jakie operacje finansowe były dokonywane pomiędzy rachunkiem bankowym warsztatu a rachunkiem bankowym Zakładu (...) w (...).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powódka M. T. (1) zatrudniona była u pozwanego (...) w (...) od dnia 4 października 2002r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, ostatnio na stanowisku starszego inspektora.

16 lutego 2018r. powódka otrzymała pismo pozwanego zawierające oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy. Jako przyczynę rozwiązania tej umowy pozwany wskazał ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych przez powódkę. Z zapisów zakresu czynności powódki wynikał obowiązek nadzoru nad działalnością Warsztatu (...) (...), w tym w zakresie wydatkowania i wykorzystywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Powódka miała wiedzę, iż w umowie z dnia (...) marca 2005r. o finansowanie kosztów działalności Warsztatu (...) (...) zawartej pomiędzy P., a (...) Stowarzyszeniem (...) w (...) przewidziany jest zapis o możliwości rozwiązania przez (...) umowy ze skutkiem natychmiastowym, w razie stwierdzenia, że przekazane środki finansowe wykorzystano na inne cele niż określone w przedmiotowej umowie. Z dokumentów uzyskanych w dniu 9 lutego 2018r. podczas przeprowadzanej kontroli finansowej Warsztatu (...) (...) w (...) jednoznacznie wynika, że przekazywane przez P. środki PFRON były wydatkowane nie tylko na pokrycie bieżącej działalności warsztatu (dot. 2016r. i 2017r.). Z wyciągów bankowych, które były przedmiotem kontroli wynika, że środki PFRON, które powinny zostać przeznaczone na pokrycie bieżącej działalności Warsztatu, były przekazywane m.in. na tymczasowe zasilenie konta Zakładu (...) w (...), czy na zaliczki na konto osoby prywatnej. Pomimo posiadanej wiedzy w przedmiotowym zakresie (zarówno z tytułu sprawowania nadzoru nad Warsztatem (...) (...), jak i z tytułu zatrudnienia na stanowisku księgowej w Zakładzie (...) w (...)) nie poinformowała powódka bezpośredniego przełożonego, że istnieją podstawy do natychmiastowego rozwiązania umowy o finansowanie kosztów działalności Warsztatu (...) (...).

W punkcie 4 części trzeciej zakresu obowiązków i odpowiedzialności powódki na stanowisku starszego inspektora z 3 stycznia 2011r. umieszczony jest zapis, z którego wynika obowiązek powódki nadzoru nad działalnością Warsztatu (...) (...), w tym w zakresie wydatkowania i wykorzystywania środków PFRON.

W zakresie czynności M. P. (Ż.) nie ma zapisu, z którego wynikałby obowiązek nadzoru nad działalnością Warsztatu (...) (...) w zakresie wydatkowania i wykorzystywania środków PFRON.

/dowód: akta osobowe powódki, zakres obowiązków i odpowiedzialności pracownika - k. 18 i 19, zakres obowiązków i odpowiedzialności pracownika - 20-21/

Z § 4 umowy o finansowanie kosztów działalności Warsztatu (...) (...) w (...) z dnia (...)marca 2005r. wynika zapis, że otrzymywane środki finansowe jednostka prowadząca Warsztat może wydatkować jedynie na pokrycie kosztów działalności bieżącej Warsztatu. Do kosztów tych nie zaliczono tymczasowego zasilania konta innego podmiotu oraz konta osoby fizycznej.

Z wydruków z rachunku bankowego Warsztatu (...) (...) w (...) wynika, że w 2016r. i 2017r. (do czerwca 2017r.) z konta tego Warsztatu były przekazywane kwoty na zasilenie konta Zakładu (...) w (...) oraz konta B. R. (1). Zarówno Warsztat (...) (...) w (...) jak i Zakład (...) były prowadzone przez (...) Stowarzyszenie (...) w (...). M. P. kontrolowała w ramach swoich obowiązków Warsztat (...) (...) w (...) tylko raz w roku, natomiast powódka zajmowała się całą kwestią finansową Warsztatu (...) (...) w (...).

Powódka była zatrudniona w Zakładzie (...) w (...) od 29 grudnia 2015r. do 30 czerwca 2017r. na stanowisku księgowej. Wiedziała ona, że wychodzą przelewy z rachunku Zakładu (...) na rachunek Warsztatu (...) (...). Dowiedziała się od kierownika R., że skoro były pieniądze na koncie Warsztatu to sobie je pożyczycy. Kilkakrotnie zwracała powódka uwagę kierownicze R., że nie może być takiej sytuacji, że Warsztat (...) (...) pożyczka środki Zakładowi (...). Powódka nie powiedziała o powyższym ani koleżance P. ani swoim przełożonym.

B. R. (2), która była dyrektorem pozwanego o nieprawidłowościach w wykorzystywaniu środków przez Warsztat (...) (...) dowiedziała się w dniu 9 lutego 2018r.

/dowód: umowa z (...) 03.2005r. - k. 22- 26, wyciągi z rachunku bankowego - k. 27- 73, zeznania świadków: B. R. (2) - k. 78-79, M. P. -k. 80, zeznania powódki - k. 85- 86/

Sąd dał wiarę dokumentom bowiem strony nie zaprzeczyły ich wiarygodności.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki w tej części, w której twierdzi ona, że działalność Warsztatu (...) (...) pod kątem wykorzystywania środków finansowych kontrolowała M. P., bowiem są one sprzeczne w tej części z zeznaniami świadka M. P. oraz z zapisem w zakresie czynności w przypadku obydwu tych osób, w szczególności z zakresu obowiązków powódki wynika jej nadzór nad działalnością Warsztatu (...) (...) odnośnie wydatkowania i wykorzystywania środków PFRON, w sytuacji gdy takiego zapisu nie ma w zakresie czynności M. P..

Sąd nie dał także wiary zeznaniom powódki w tej części, w której twierdzi ona, że miała jedynie podejrzenie, że Warsztat (...) (...) zasila konto Zakładu (...). Pozostają one w wewnętrznej sprzeczności z innym fragmentem jej zeznań, a mianowicie z tym, z którego wynika, że wiedziała, że wychodzą przelewy z rachunku Zakładu (...) na rachunek Warsztatu (...) (...) w (...) i nawet o to pytała panią kierownik zwracając jej kilkakrotnie uwagę, że nie może być takiej sytuacji, że Warsztat (...) (...) pożyczka środki dla Zakładu (...).

Stosownie do art. 52 § 1 pkt 1 kp. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powódka ciężko naruszyła swoje podstawowe obowiązki pracownicze. Będąc zobowiązana do nadzoru nad finansami Warsztatu (...) (...) i wiedząc, że w sposób nieuprawniony (wbrew umowie z P.) korzysta on ze środków stanowiących dotację, nie poinformowała o tych nieprawidłowościach swojego pracodawcy. W ten sposób umyślnie z zamiarem ewentualnym nie zrealizowała wynikających z jej zakresu czynności obowiązków. Powódka powstrzymując się od przekazania swojej wiedzy pracodawcy świadomie godziła się na to, że nie wypełni swojego obowiązku w zakresie kontroli nad wykorzystywaniem środków finansowych przez Warsztat (...) (...). Gdyby powódka przekazała tę wiedzę pozwanemu o wiele wcześniej mógłby zareagować na nieprawidłowości po stronie Warsztatu (...) (...).

Sąd zauważa dodatkowo, że nawet gdyby przyjąć wersję powódki, iż to M. P. była odpowiedzialna za kontrolę finansów Warsztatu (...) (...) to i tak rozwiązanie z powódką umowy o pracę było uzasadnione.

W takiej sytuacji powódka powinna była poinformować M. P. o swoich podejrzeniach co do nieprawidłowości w działalności Warsztatu (...) (...). Wtedy M. P. z całą pewnością zwróciłaby uwagę na wychodzące z konta Warsztatu (...) (...) przelewy.

Mając powyższe na uwadze sąd oddalił powództwo.

Biorąc pod uwagę art. 98 § 1 kpc i na mocy § 9 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 w zw. § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm./ sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 855 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (w tym kwotę 180 zł w związku z roszczeniem o przywrócenie do pracy i kwotę 675 zł w związku z roszczeniem o wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy).